

พฤติกรรมการออมและความรู้ในการลงทุนส่งผลกับการวางแผนทางการเงิน เพื่อการ
เกษียณอายุ สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

The saving behavior and investment knowledge affects financial planing
for retirement among engineers in Bangkok

นางสาวกุลวรรณ กุมชพร

สาขาการเงินและการธนาคาร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Kunlawan Kumchaporn

E-mail : Kunlawan.kk@gmail.com

Department of Finance and Banking, Master of Business Administration,
Ramkhamhaeng University, Thailand.

Corresponding author

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการออมและความรู้ในการลงทุนส่งผลกับการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล และ ประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS)

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือ กลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 409 ราย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance: One-way ANOVA) เมื่อพบความแตกต่างจะทำการทดสอบด้วยการ เปรียบเทียบเป็นรายคู่ ด้วย LSD (Least Significant Difference) และการวิเคราะห์ทางสถิติ โดยใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงเส้นแบบพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ผลการศึกษาพบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 25 – 34 ปี มีสถานะภาพโสด ไม่มีจำนวนสมาชิกที่อยู่ในความดูแล มีระดับการศึกษาปริญญาตรี มีอาชีพพนักงานบริษัท มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001 –

50,000 บาท มีระยะเวลาในการทำงาน มากกว่า 9 ปี และมีภาระหนี้สิน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท และพบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สถานะภาพ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, รายได้ของประชากร และ ภาระหนี้สิน ที่แตกต่างกันมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ สำหรับพฤติกรรมการออม พบว่ามีตัวแปรที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ จำนวน 2 ตัวแปรเรียงตามระดับอิทธิพล ได้แก่ ทักษะการออม และ นโยบายของภาครัฐสนับสนุนการออมตามลำดับ และ ความรู้ในการลงทุน พบว่ามีตัวแปรที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ จำนวน 3 ตัวแปรเรียงตามระดับอิทธิพล ได้แก่ ความเสี่ยงในการลงทุน , เครื่องมือที่ใช้ในการลงทุน , ความรู้ด้านภาษี ตามลำดับ

คำสำคัญ: พฤติกรรมการออม; ความรู้ทางการเงิน; การวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุ

Abstract

This study aimed to carry out an investigation and analysis the saving behavior and investment knowledge affects financial planning for retirement among engineers in Bangkok by using questionnaire consisting of a series of questions for the purpose of gathering information from respondents and processing by Statistical Package for the Social Sciences (SPSS).

The respondents were engineer in Bangkok, Thailand. The data were collected from 409 respondents to further analyze by using frequency, percentage, mean, standard deviation, One-way Analysis of Variance (One-way ANOVA), the least significant difference (LSD) test which used in the context of the analysis of variance and Statistical Analysis (Multiple Linear Regression Analysis) to describe data and explain the relationship between variable to predict the outcome of a response variable.

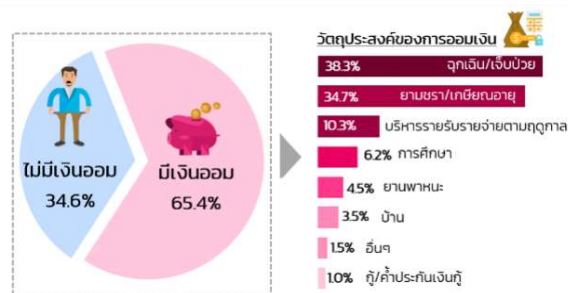
The result of questionnaire indicates that most of respondents to questionnaire is female, aged between 25-34, single, there is no member in caring responsibilities, bachelor's degree, employee, average monthly income 25,001 – 50,000 THB, working period is more than 9 years, debt is less than 1,000,000 THB. Also the result revealed that difference personal factors marital status, education level, occupation, income and debt are significantly affected on financial planning for retirement. For the saving behavior, there are 2 variables affect financial planning for retirement, the variables were sorted by level of influence are attitude towards saving and government policy supporting saving respectively. For investment knowledge, there

3 variables affect financial planning for retirement, the variables were sorted by level of influence are investment risks, investment tools and knowledge of taxation respectively.

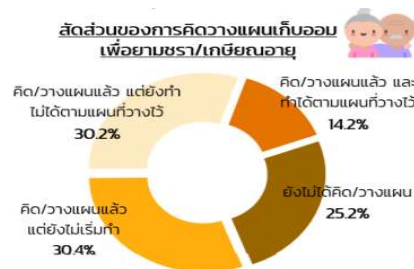
Keyword: the saving behavior; investment knowledge; financial planning for retirement

บทนำ

ประเทศไทยกำลังก้าวสู่สังคมสูงวัย ทั้งประเทศมีผู้สูงอายุมากถึงประมาณ 15% จากการสำรวจของ ศูนย์วิจัยธนาคารออมสินพบว่าคนไทยมีชีวิตหลังเกษียณเงินไม่พอใช้ ทำให้คุณภาพชีวิตแยกลง และ ด้านพฤติกรรมทางการเงินด้านการออม จากการสำรวจพบว่าคนไทยร้อยละ 34.6 ไม่มีเงินออม และ สำหรับผู้มีเงินออมส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการ ออมเงินเพื่อฉุกเฉิน/เจ็บป่วยมากที่สุดร้อยละ 38.3 รองลงมาคือการออมเพื่อใช้จ่ายในยามชราหรือ เกษียณอายุร้อยละ 34.7 และบริหารรายรับรายจ่าย ตามฤดูกาลร้อยละ 10.3

พิจารณาการวางแผนเก็บออมเพื่อเกษียณของคนไทยส่วนใหญ่ร้อยละ 85.8อาจมีความเสี่ยงเงินไม่พอใช้ดำรงชีพยามชรา เนื่องจากยังไม่ได้วางแผน การเงินเพื่อเกษียณร้อยละ 25.2 หรือวางแผนแล้วแต่ไม่ยังไม่เริ่มทำร้อยละ 30.4 หรือทำตามแผนไม่ได้ร้อยละ 30.2 นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาถึงพฤติกรรมการออมเพื่อการเกษียณว่าจะมีเงิน ออมเพียงพอกับค่าใช้จ่ายในยามเกษียณหรือไม่ พบว่าคนส่วนใหญ่ไม่ทราบ/ ไม่แน่ใจ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า โครงการหรือแผนงานที่เกี่ยวกับการส่งเสริม การออมที่ผ่านมายังไม่เพียงพอ ขณะเดียวกันปริมาณหนี้ครัวเรือนมีทิศทาง ปรับเพิ่มสูงขึ้นทั้งจำนวนเงินกู้และจำนวนผู้กู้ โดยเฉพาะกลุ่มวัยเริ่มทำงาน เป็นหนี้เร็วขึ้นและคุณภาพหนี้มีแนวโน้มด้อยลง

ที่มา : รายงานผลสำรวจทักษะทางการเงินของไทยปี 2559 ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงตั้งใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมออมและความรู้ในการลงทุนส่งผลกับการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ โดยศึกษากลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างนี้ถือว่าเป็นผู้มีความรู้และสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้ในการวางแผนเกษียณอยู่ในระดับที่ดี และคาดว่าผลการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ เพื่อนำไปใช้ในการวางแผนออกผลิตภัณฑ์ใหม่เกี่ยวกับการวางแผนการเงิน เพื่อการเกษียณอายุและเพื่อพัฒนาให้ความรู้ในการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1 เพื่อศึกษาการเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยได้แก่ เพศ อายุ สถานะภาพ จำนวนสมาชิกที่อยู่ในความดูแล ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาในการทำงาน และ ภาระหนี้สิน ส่งผลกับการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมออมส่งผลกับการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

3 เพื่อศึกษาความรู้ในการลงทุนส่งผลกับการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

สมมุติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

2. พฤติกรรมออมที่แตกต่างกันมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

3. ความรู้ในการลงทุนแตกต่างกันมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาในครั้งนี้มีขอบเขตการศึกษาพฤติกรรมการออมและความรู้ในการลงทุนส่งผลกับการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ โดยศึกษากลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ทราบถึง พฤติกรรมทัศนคติ ความรู้และอุปสรรคในการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณอายุ โดยการศึกษาจะใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลและศึกษาวิจัยระหว่างเดือน ตุลาคม ถึงเดือนธันวาคม 2564

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการออมที่ส่งผลกับการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
2. ทำให้ทราบถึงความรู้ในการลงทุนที่ส่งผลกับการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการวางแผนการเงิน (ธนาคาร) สามารถนำข้อมูล ไปใช้เพื่อตอบสนองความสนใจในเรื่องการวางแผนการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
4. หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และบุคคลทั่วไปสามารถนำข้อมูลไปใช้กำหนดทิศทาง นโยบาย และรูปแบบการออมและการลงทุน ให้สอดคล้องกับการวางแผนการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

แนวคิดและทฤษฎี

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม

การออม หมายถึง การเก็บสะสมรายได้ส่วนหนึ่งที่ไม่ได้ใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค หรือรายได้ส่วนหนึ่งที่เหลือจากการใช้จ่ายที่จำเป็นต่อการดำรงชีพ นำมาเก็บไว้เพื่อการใช้จ่ายในอนาคต ซึ่งอาจนำไปฝากในธนาคาร ซื้อหลักทรัพย์หรืออาจเก็บไว้ในรูปแบบของเงินสดหรือทรัพย์สินได้ (จุฬารัตน์ อมรสุทธิสัจย์, 2554)

ปัจจัยที่มีผลต่อการออม

1. รายได้ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะกำหนดขีดความสามารถในการออมทรัพย์สินของผู้บริโภคโดยปกติผู้มีรายได้ย่อมมีเงินเหลือออมได้มากกว่าผู้ที่มีรายได้น้อย

2. ค่าใช้จ่าย เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการกำหนดขีดความสามารถในการออมทรัพย์ ค่าใช้จ่ายของผู้บริโภคแต่ละคน หรือแต่ละครอบครัวขึ้นอยู่กับนิสัยการใช้จ่ายเงิน จำนวนสมาชิกในครอบครัว สุขภาพของคนในครอบครัว โดยทั่วไปแล้วถ้าบุคคลหรือครอบครัวใดมีค่าใช้จ่ายมาก จะทำให้มีเงินเหลือน้อย และออมได้น้อย
3. สถาบันการลงทุน สถาบันอำนวยความสะดวกแก่ผู้ออมทรัพย์มากเพียงใด หากให้บริการดี มีความมั่นคงสูง ก็เป็นแรงจูงใจให้มีการออมมากขึ้น
4. อัตราดอกเบี้ยถ้าหากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูง ก็จะเป็นแรงจูงใจให้ผู้บริโภคลดการใช้จ่ายลง และนำเงินมาออมทรัพย์มากขึ้น
5. โอกาสในการลงทุน ถ้ามีโอกาสมากในการลงทุนและมีผลตอบแทนดี ก็จะเป็นการจูงใจให้มีการออมมากขึ้น
6. ขนบธรรมเนียมประเพณีบางอย่างมีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายและการออมได้มากเช่น ขนบธรรมเนียมประเพณีบางอย่างทำให้มีการใช้จ่ายเงินกันมา เช่น งานบวชงานศพ งานแต่งงานในบางท้องที่มีการแข่งขันกันมาก ต้องจัดงานเลี้ยงหลายวัน มีมหรสพ เลี้ยงกันทั้งหมู่บ้านใช้จ่ายเงินที่เก็บหอมรอมริบมาหลายปีจนหมดบางรายถึงกับต้องเป็นหนี้เป็นสินไปอีกนาน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการลงทุน

การลงทุน หมายถึง การออมเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่มากขึ้น ซึ่งเราจะต้องยอมรับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน การตัดสินใจนำเงินออมมาลงทุน เราจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ และศึกษาหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างดี เพื่อให้ได้รับผลตอบแทน (จิริตัน สังข์แก้ว, 2544, หน้า 6) การลงทุนแบ่งเป็นประเภทใหญ่ได้ 3 ประเภท คือ

1.1 การลงทุนเพื่อการบริโภค คือการลงทุนเพื่อขายสินทรัพย์ถาวร อย่างเช่น รถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ เป็นต้น การลงทุนประเภทนี้เป็นการลงทุนที่ไม่หวังผลกำไร แต่ต้องการความพอใจในการใช้ทรัพย์สินเหล่านั้น การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัยถือได้ว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง

1.2 การลงทุนในธุรกิจ เป็นการซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจน้อยที่สุด เป้าหมายในการลงทุนของธุรกิจคือ กำไร และกำไรจะเป็นตัวดึงดูดทำให้ผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุนมากขึ้น

1.3 การลงทุนในหลักทรัพย์ การลงทุนในหลักทรัพย์คือการซื้อสินทรัพย์ ในรูปของหลักทรัพย์ อย่างเช่น การลงทุนพันธบัตร การลงทุนในหุ้นกู้หรือหุ้นทุน การลงทุนแบบนี้เป็นการลงทุนทางอ้อม ต่างจากการลงทุนใน

ธุรกิจ เพราะผู้ลงทุนไม่ต้องประกอบธุรกิจเอง เป็นการลงทุนที่ผู้ลงทุนจะนำเงินที่ออมได้ ไปซื้อหลักทรัพย์ที่จะลงทุน ผลตอบแทนที่ได้จะเป็น ดอกเบี้ยหรือเงินปันผล แล้วแต่ประเภทของหลักทรัพย์ที่จะลงทุน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ

การวางแผนการเงินตามทฤษฎี Maslow

พีระมิต 5 ชั้นที่บอกถึงสิ่งที่คนเราต่างแสวงหาตั้งแต่วัยเยาว์กระทั่งเติบโตใหญ่ เริ่มตั้งแต่ความต้องการระดับพื้นฐานทางกายภาพ ทั้ง อาหาร อากาศ, ความปลอดภัย, ความรัก, การยอมรับจากผู้อื่น กระทั่งความสมบูรณ์แบบในชีวิตที่เรียกกันว่า “ความสำเร็จ” ทราบหรือไม่ว่าแท้จริงแล้ว...แต่ละชั้นของความต้องการเหล่านี้บ่งบอกถึงหลักในการ “วางแผนการเงิน” ได้ด้วยเช่นกัน ซึ่งเราสามารถแบ่ง “พีระมิตการเงิน ตามทฤษฎี Maslow” เป็น 5 ลำดับชั้น ดังนี้

1. Physiological: ประกันชีวิต

เพราะสิ่งที่มีค่ามากที่สุดในชีวิตก็คือ “ชีวิต” ดังนั้นก่อนที่จะเริ่มต้นนำเงินออมไปสร้างผลตอบแทนในรูปแบบอื่นอย่าลืม...ปกป้องความมั่งคั่งของตัวเองด้วย “ประกันชีวิต”

2. Safety: ประกันสุขภาพ

หากคุณเป็นลูกจ้างมีอาชีพ มีสวัสดิการรักษายาพยาบาลขององค์กร ที่เพียงพออยู่แล้ว ข้อนี้อาจไม่จำเป็น แต่หากคุณทำงานอิสระ หรือเป็นเจ้าของกิจการที่ต้องดูแลตัวเองแล้วล่ะก็ “ประกันสุขภาพ” คือสิ่งที่จะสร้างความรู้สึก “อุ่นใจ” (สบายกระเป๋า) เวลาเจ็บไข้ได้ป่วย เป็นอย่างดี

3. Love and belonging: เงินสด-เงินที่มีสภาพคล่องสูง

“Cash is king” ประโยคคลาสสิก ที่ยังคงใช้ได้ในทุกยุคสมัย ซึ่ง “เงินสด-เงินที่มีสภาพคล่องสูง” เหล่านี้สามารถหยิบใช้ได้หลายกรณี ไม่ว่าจะเป็น “เงินฉุกเฉิน” หรือเพื่อ “รอโอกาสลงทุน” ซึ่งนั่นย่อมทำให้เรา “มั่นใจ” มากขึ้นในการวางแผนการเงิน

4. Esteem: กองทุนรวม-หุ้น

เมื่อรากฐานมั่นคง (ปกป้องความมั่งคั่ง, อุ่นใจ-สบายกระเป๋า, มีเงินสดที่สร้างความมั่นใจ) แล้วก็ถึงเวลา “ให้เงินทำงาน” ผ่านการลงทุนในสินทรัพย์เสี่ยงอย่างหุ้น หรือกองทุนรวมประเภทต่างๆ ตามเป้าหมาย ความรู้ความเข้าใจ และความเสียหายที่ยอมรับได้ เพื่อสร้าง “มูลค่าเพิ่ม” ให้กับเงินของเรา

5. Self-actualization: การลงทุนในสินทรัพย์ทางเลือก

แน่นอนว่าแต่ละคนล้วนมีความชอบ อยากได้ อยากมี อยากเป็น แตกต่างกัน ทั้งในด้านการใช้ชีวิต และด้าน

การเงิน ดังนั้นถ้า 4 ชั้นพระมิตการเงินหนักแน่นเพียงพอแล้ว...การจะหันไปลงทุนทางเลือก ไม่ว่าจะเป็งาน ศิลปะ นาฬิกา รถยนต์ หรือลงทุนในที่ดิน เพื่อสนอง need ส่วนตัวก็สามารถทำได้...ไม่ยาก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้อยู่ในวัยทำงาน อาชีพวิศวกร อายุระหว่าง 19-60 ปี เพศชายและเพศหญิงที่อาศัยอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร แต่เนื่องจากไม่ทราบข้อมูล ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ไม่ทราบกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของคอคแรน (Cochran, 1977 อ้างใน อีรุฐมิ เอกะกุล, 2543) ใช้ในกรณีที่ไม่ทราบขนาดของประชากรที่แน่นอน แต่ทราบว่ามีความจำนวนมาก

กรณีไม่ทราบค่าสัดส่วนของประชากรหรือ $p = 0.5$ ใช้สูตร
$$n = \frac{Z^2}{4e^2}$$

จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสมการข้างต้น จะได้จำนวนขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น เท่ากับ 385 ตัวอย่าง อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้เพิ่มขึ้น 5% จากขนาดกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้ ดังนั้นรวมขนาดกลุ่มตัวอย่างเป็น 405 ตัวอย่าง เพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการตอบแบบสอบถามที่ไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม(Questionnaire) ที่ผู้วิจัยออกแบบเอง จากการศึกษาแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการตั้งคำถาม โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ จำนวนสมาชิกที่อยู่ในความดูแล ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระยะเวลาในการทำงาน และ ภาระหนี้สิน ในลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 : ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมอารมณ์ ของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการวัดความคิดเห็นทางด้านพฤติกรรมอารมณ์ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เครื่องมือประเภทมาตรประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็น/ระดับการกระทำออกเป็น 5 ระดับ จากน้อยไปมาก(Likert Scale)

ส่วนที่ 3 : ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ในการลงทุน ของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการวัดความคิดเห็นทางด้านความรู้ในการลงทุนของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เครื่องมือประเภทมาตรประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็น/ระดับการกระทำออกเป็น 5 ระดับ จากน้อยไปมาก(Likert Scale)

ส่วนที่ 4 : ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ ของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการวัดความคิดเห็นทางการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้เครื่องมือประเภทมาตรประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งระดับความคิดเห็น/ระดับการกระทำออกเป็น 5 ระดับ จากน้อยไปมาก(Likert Scale)

3. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวความคิด จากเอกสาร ตำรา หนังสือ เว็บไซต์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ให้ผู้เชี่ยวชาญด้านงานวิจัยวิจารณ์และให้ข้อเสนอแนะและนำไปปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง
3. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (Pilot Test) และปรับปรุงเนื้อหาในส่วนที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เข้าใจและความหมายไม่ชัดเจน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีแหล่งข้อมูลจากข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง วิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยจะให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามโดยตรง หรือใช้วิธีการสร้างแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ ผ่านGoogle Docs จากนั้นจึงแจกแบบสอบถามในระบบออนไลน์ ผ่านทางSocial Media เช่น Facebook และ Line

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ผู้วิจัยใช้โปรแกรม SPSS ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งใช้ค่าสถิติ ดังนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่(frequency) ค่าร้อยละ(percentage) ค่าเฉลี่ย(mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Division)
2. สถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA), การวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

โดยเมื่อผู้วิจัยได้รวบรวมและตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามแล้วผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาลงรหัส และถ่ายถอดรหัสแบบสอบถามลงในแบบฟอร์มลงรหัส เพื่อให้สามารถนำไปประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS หลังจากนั้นจึงนำผลที่ได้มาอภิปรายผล

ผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ค่าร้อยละ (Percentage) และ การแจกแจง ความถี่ (Frequency)

ผลการศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 409 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.8 มีอายุระหว่าง 25 – 34 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.5 มีสถานะภาพโสดคิดเป็นร้อยละ 66.0 ไม่มีจำนวนสมาชิกที่อยู่ในความดูแล คิดเป็นร้อยละ 40.6 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 57.0 มีอาชีพพนักงานบริษัท คิดเป็นร้อยละ 65.3 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 25,001 – 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 50.4 มีระยะเวลาในการทำงาน มากกว่า 9 ปี คิดเป็นร้อยละ 47.7 และมีภาระหนี้สิน ต่ำกว่า 1 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 57.0

2. การวิเคราะห์ พฤติกรรมการออม, ความรู้ในการลงทุน และการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ คือค่าเฉลี่ย(Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Division)

1. ผลการศึกษาพฤติกรรมการออม พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญของพฤติกรรมการออม โดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.03 และ S.D. เท่ากับ 0.629 เมื่อพิจารณารายหัวข้อ เรียงจากมากไปน้อย พบว่าสถานะเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 3.40 และ S.D. เท่ากับ 1.106 รองลงมาคือทัศนคติที่มีต่อการออม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 และ S.D. เท่ากับ 0.743 และนโยบายของภาครัฐสนับสนุนการออม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.53 และ S.D. เท่ากับ 0.958 ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาความรู้ในการลงทุน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญของความรู้ในการลงทุน โดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 และ S.D. เท่ากับ 0.772 เมื่อพิจารณารายหัวข้อ เรียงจากมากไปน้อย พบว่า ความรู้ด้านภาษี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และ S.D. เท่ากับ 1.020 รองลงมาคือความเสี่ยงในการลงทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 และ S.D. เท่ากับ 0.864 และ เครื่องมือที่ใช้ในการลงทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.87 และ S.D. เท่ากับ 0.911 ตามลำดับ

3. ผลการศึกษาการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีระดับความสำคัญของการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุโดยรวม อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 และ S.D. เท่ากับ 0.815 เมื่อพิจารณารายหัวข้อ เรียงจากมากไปน้อย พบว่า แหล่งเงินได้หลังการเกษียณอายุ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และ S.D. เท่ากับ 0.902 รองลงมาคือ การเตรียมความพร้อม สำหรับการเกษียณอายุ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และ S.D. เท่ากับ 0.898 , การใช้ชีวิตหลังเกษียณอายุ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 และ S.D. เท่ากับ 0.979 และ การวางแผนประกันและภาษี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.25 และ S.D. เท่ากับ 1.070 ตามลำดับ

3. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สถานะภาพ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, รายได้ของประชากร และ ภาระหนี้สิน ที่แตกต่างกันมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุที่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการออมที่แตกต่างกันมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการออมส่งผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ จากการวิเคราะห์การถดถอย พหุคูณด้วยเทคนิคแบบ (Stepwise) พบว่ามีตัวแปรที่มีผลต่อการวางแผนการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ จำนวน 2 ตัวแปรเรียงตามระดับอิทธิพล ได้แก่ ทศนคติที่มีต่อการออม (X1) และ นโยบายของภาครัฐสนับสนุนการออม (X2) ตามลำดับ โดยตัวแปรดังกล่าวสามารถพยากรณ์ระดับการวางแผนการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ (Y) ได้ร้อยละ 42.1 (Adjusted R² = 0.421) ที่เหลืออีกร้อยละ 57.9 เป็นผลจากตัวแปรอื่นๆ

สมมติฐานที่ 3 ความรู้ในการลงทุนแตกต่างกันมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาพบว่า ความรู้ในการลงทุนส่งผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร (Y) จากการวิเคราะห์การถดถอย พหุคูณด้วยเทคนิคแบบ (Stepwise) พบว่ามีตัวแปรที่มีผลต่อผลต่อการวางแผนการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ จำนวน 3 ตัวแปรเรียงตามระดับอิทธิพล ได้แก่ ความเสี่ยงในการลงทุน (X3), เครื่องมือที่ใช้ในการลงทุน (X1), ความรู้ด้านภาษี (X2) ตามลำดับ โดยตัวแปรดังกล่าวสามารถพยากรณ์ระดับการวางแผนการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ (Y) ได้ร้อยละ 48.5 (Adjusted R² = 0.485) ที่เหลืออีกร้อยละ 51.5 เป็นผลจากตัวแปรอื่นๆ

อภิปรายผล

จากศึกษาพฤติกรรมการออมและความรู้ในการลงทุนส่งผลกับการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุสำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ที่ว่า “ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร” จากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบรายคู่ด้วย LSD (Least Significant

Difference) พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สถานะภาพ, ระดับการศึกษา, อาชีพ, รายได้ของประชากร และ ภาระหนี้สิน ที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้เพียงบางส่วน สอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538ข, หน้า 41-42) กล่าวว่า ปัจจัยส่วนบุคคลประกอบด้วย อายุ เพศ ขนาดครอบครัว สถานภาพครอบครัว รายได้ อาชีพ การศึกษา เหล่านี้เป็นเกณฑ์ที่นิยมใช้ ในการแบ่ง ส่วนการตลาด ลักษณะทางประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญและสถิติที่วัดได้ของ ประชากรที่ช่วย กำหนดตลาดเป้าหมาย รวมทั้งง่ายต่อการวัดมากกว่าตัวแปรอื่น โดย รายได้ การศึกษา และอาชีพ (Income, Education and Occupation) เป็นตัวแปรสำคัญ ในการกำหนดส่วนของตลาด โดยทั่วไป นักการตลาดจะสนใจผู้บริโภคที่มีความร่ำรวย แต่อย่างไรก็ตามครอบครัวที่มีรายได้ต่ำจะเป็นตลาดที่มีขนาดใหญ่ ปัญหาสำคัญในการแบ่งส่วนตลาดโดยถือเกณฑ์รายได้ อย่างเดียวก็คือ รายได้จะเป็นตัวชี้ การมีหรือไม่มีความสามารถในการจ่ายสินค้าในขณะที่เดียวกันการเลือกสินค้าที่แท้จริงอาจถือเกณฑ์ รูปแบบการดำรงชีวิต รสนิยม ค่านิยม อาชีพ การศึกษา ฯลฯ แม้ว่ารายได้จะเป็นตัวแปรที่ใช้บ่อยมาก นักการตลาดส่วนใหญ่จะโยกเกณฑ์รายได้ ร่วมกับตัวแปรด้านประชากรศาสตร์หรืออื่น ๆ เพื่อให้ กำหนดตลาดเป้าหมายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการออมที่แตกต่างกันมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกร ในพื้นที่กรุงเทพมหานครจากการทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอย พหุคูณด้วยเทคนิคแบบ (Stepwise) พบว่ามีตัวแปรที่มีผลต่อการวางแผนการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ทักษะการออม และ นโยบายของภาครัฐสนับสนุนการออม และ สมมติฐานที่ 3 ความรู้ในการลงทุนแตกต่างกันมีผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุที่แตกต่างกัน โดยใช้สถิติวิเคราะห์การถดถอย พหุคูณด้วยเทคนิคแบบ (Stepwise) พบว่า ความรู้ในการลงทุนส่งผลต่อการวางแผนทางการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ ความเสี่ยงในการลงทุน, เครื่องมือที่ใช้ในการลงทุน, ความรู้ด้านภาษี สอดคล้องกับงานวิจัยของ นายศิวัช กรุณาเพ็ญ. (2560). ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมและพฤติกรรมการออมของคน Gen Y พบว่า ปัจจัยด้านระดับทักษะทางการเงิน ทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงินและทัศนคติทางการเงิน มีผลต่อระดับการออมของคน Gen Y โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านพฤติกรรมทางการเงิน มีอิทธิพลสูงที่สุดในตัวแปร อีสาระทั้งหมดในการอธิบายตัวแปรตามคือระดับการออมของคน Gen Y เนื่องจากการมีพฤติกรรมทางการเงินที่ดี รวมถึงการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเงินที่ดี และทัศนคติทางการเงินที่ดีจะส่งผล สนับสนุนให้บุคคลเป็นผู้ออมเงิน มีแนวโน้มในการเก็บออมเงินมากกว่าบุคคลที่ไม่มีความรู้ในเรื่อง การเงิน และพฤติกรรมเป็นสิ่งที่ได้ปฏิบัติจริงจนเป็นนิสัย ดังนั้นบุคคลที่มีพฤติกรรมทางการเงินที่ดี คือเป็นผู้มีวินัยในการออม จะมีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ มีความรู้ความสนใจในเรื่องการเงินและการออม โดยเฉพาะกลุ่มคน Gen Y ที่อยู่ในช่วงของวัยทำงานต้องมีการเก็บออมเงินเพื่อใช้ในชีวิหลังเกษียณ และ ณิชากร ชัยศิริ, เจษฎา นกน้อย และวาสนา สุวรรณวิจิตร ที่ได้ทำการศึกษาวิจัย ปัจจัยที่มีผล

ต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนในจังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยเศรษฐกิจระดับมหภาคด้านนโยบายการเงิน มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการออมของประชาชนใน จังหวัดสงขลา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลวิจัย

1. การออกนโยบายของภาครัฐเพื่อสนับสนุนการออม เพื่อการเกษียณอายุ โดยการเพิ่มผลประโยชน์ให้กับผู้ออมเงิน ไม่ว่าจะเป็นนโยบายเรื่องของการลดภาษี และเรื่องการเกษียณอายุ มีผลทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมกรรมการออมที่ดีขึ้น
2. การสร้างความรู้ความเข้าใจในการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุตั้งแต่วัยเริ่มต้นทำงาน รวมทั้งสร้างความตระหนักถึงความจำเป็นในการเตรียมการเกษียณอายุขณะเดียวกันต้องชี้ให้เห็นความสำคัญและประโยชน์จากการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุว่าจะช่วยให้ชีวิตเมื่อเกษียณมีความมั่นคง และสะดวกสบาย ไม่เป็นภาระของบุตรหลานและยังช่วยลดการพึ่งพิงภาครัฐของผู้สูงอายุ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการขยายขอบเขตการวิจัยให้กว้างขึ้นโดยการเพิ่มกลุ่มตัวอย่างไปยังต่างจังหวัดหรือครอบคลุมทั่วประเทศ เพื่อทราบข้อมูลปัจจัยที่ส่งผลต่อการวางแผนการเงิน เพื่อการเกษียณอายุ ของกลุ่มประชากรที่ครอบคลุมและหลากหลายมากยิ่งขึ้น และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น
2. เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุของสำหรับกลุ่มอาชีพวิศวกรในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ควรอาศัยการวิจัยเชิงคุณภาพในการเก็บข้อมูลเพิ่มเติม เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เพื่อให้ผลการวิจัยชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

- จิรัตน์ สังข์แก้ว. (2543). การลงทุน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- จุฬารัตน์ อมรสุทธิสัจย์. (2554). “การให้ความหมายรูปแบบและกระบวนการออมเงินของลูกค้าบัวหลวง เอ็กซ์คลูซีฟ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด(มหาชน) จังหวัดนครปฐม.” วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2538ข). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด

- ศิริช กฤษณาเพ็ญ. (2560). “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมและพฤติกรรมการออมของคน Gen Y.” ค้นคว้า
 อีสรระหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
 การวิเคราะห์ความแปรปรวน และ สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอย (2564) เข้าถึงเมื่อ 8 ตุลาคม 2564.
 เข้าถึง
 ได้ http://pws.npru.ac.th/chalida/index.php?act=6a992d5529f459a44fee58c733255e86&ntype=editor_top&stm_id=1074
- บุญรุ่งจันทร์นาค. (2554). หน่วยที่ 3 การออม
<https://www.sites.google.com/site/boonrung02/home/hnwy-thi-3-kar-xxm>
- ประชากรไทย 15% เป็นผู้สูงอายุ เกิน 80% มีเงินออมไม่พอใช้หลังเกษียณ (2562) เข้าถึงเมื่อ 1 ตุลาคม 2564.
 เข้าถึงได้ <https://brandinside.asia/thai-elderly-insufficient-saving-money-and-low-quality-of-life/>
- ผู้อำนวยการธนาคารออมสิน แสดงปาฐกถาพิเศษเรื่อง “การออมเพื่ออนาคต” (2564) เข้าถึงเมื่อ 1 ตุลาคม
 2564. เข้าถึงได้ <https://www.thaigov.go.th/news/contents/details/24188>
- รายงานการสำรวจประชากรสูงอายุในประเทศไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2560). เข้าถึงเมื่อ 1 ตุลาคม 2564.
 เข้าถึงได้ <http://www.nso.go.th/sites>
- ศิริถยา อิศรภักดี (12/11/15) เข้าถึงเมื่อ 8 ตุลาคม 2564., จาก
https://www.finnomena.com/wealth-me-up/maslow_theory/